

HET DOEL

DOOR JOHAN DE MOLENAAR

„en ben in mijne vrede alleen”,
(LEOPOLD)

Ook ik ben soms alleen in vrede,
wanneer de dag een afgrond is
en ik langs veiligbreede treden
mag dalen tot 't geheimenis
dat in zijn diepte wordt beleden,
doch eeuwig onbenaambaar is.

Of dan de zon schijnt op de hoven,
of dat de regen langs mijn raam
komt gudsen, of er vlokken stoven
van jachtsneeuw, — niet meer dan een naam
zijn al die dingen, als de strofen
van doode liedren, zonder aêm.

In de verdwazing van het heden,
't kaleidoscopisch druk gewoel,
vindt, in die korte eenzaamheden,
mijn leven dan zijn laatste doel:
de kleine stoet, stil aangetreden,
zachte gedachten, klaar en koel.
